

ALI ASLLANI

KU
MERR
ZJARR
RRUFEJA

BIBLIOTEKA

854-1

1785

BP. 1983 - 1

1983

1983

891983-1

A 85

ALI ASLLANI

5

...KU MERR
ZJARR RRUFEJA.

(Vjersha të zgjedhura
dhe «Hanko Halla»)

~~37625~~

BIBLIOTEKA E SHTETIT
GJITHKASHTET

11453

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

ARTIV ET SMITH

Ç'DO TË THOTË PATRIOT?

Ç'do të thotë patriot
sot për sot, në Shqipëri?
Një tuf' ah e një tuf' lotë,
një njeri i panjeri!

Jo, jo! Burri i bën ball',
do buçit si val' mbi zall,

sa më zi edhe më zi
sido qoftë pun' e ti,
copë cop' i bënet buza
po aspak s'i falet shpuza.

Sikurse një gur stërall
në gji zjarrin e ka gjall,
qoft në lum' e qoft' në det
zjarr' i tija nuk humbet!

1916.

GJONI

Gjon' i gjerë po rëkon,
po rëkon e po rëkon,
nata një e ai një,
ka një dert e ka një gjë!

Na arriti, thotë bota,
thash' e theme dhe të kota,
na arriti paravera,
iku dimri, heshti era.

Gjon'i gjer' e Gjon' i mjerë,
puna jote kurdoherë:
qaj mbi dega, qaj mbi shkarpa
sa të vete buza prapa!

Pa at mbete e pa mëmë,
a po ndonjë tjetër gjëmë
të qëllci e të goditi,
të dy sytë t'i pëllciti?

Kush të paska therur kaq?
Ç'të ka marr' në palcët paq?
Kush të ther e kush të gris,
cila shpresë t'u vithis?

A je babë dhe fëmija
po të vdesën nga urija?
A je mëmë e të vjen keq,
djal' i vetëm po të heq?

A po shumë e madhja gjëmë,
më e madhja gjëm' e nëmë,
humbe vënd e mbete rob;
mbete qyq e mbete korb?

A je nder, e nëpër këmbë?
a je bër' kafshit në dhëmbë?
A je zemër nëne shkelme
plot me vrer e plot me helme?

A je plagë, a je lot,
a po je i Kastriot
dhe s'të mbeti mik e shok
të jap' kok' e të marr' kok'?

Korbi-ti që s'ka të dvtë,
shum' i hidhur fati ytë!

Shum' i hidhur, shumë e shumë,
mirpo imi më për lumë.
Kam një dert që s'thuhet sheshit,
un kam dertin e arbreshit!

Un kam dertin, atë dert
për një fjal' të lir' të shkretë,
për një fjal' një fjal' të lirë
digjem plumb në zjarr i shkrirë!

Gati thika të më grisë,
rohërin' s'e kam për fisë!
Gati thika të më therë,
vënd' i mjer e komb' i mjerë!
Nga të vemi, ku të vemi,
një kafshit' e vogël jemi!

E nuk mundem të bërtas!
E nuk mundem të pëlcam!
s'mbeti shpresë që të ngjallem,
s'mbeti vend-o që të kalle.

Që të rroj, kujt do t'i lutem?
Që të vdes, ku do të futem?
E pra, hesht e vuaj, vuaj,
plaç, o Zot, që rri i huaj!

Nuk lëviz se ka tërkuzë,
nuk qëndroj se jam në buzë,
vështro posht' e vështro lartë,
në të mëngjër, në të djathtë,

andej lum e këtej dete,
dhe më tutje tatëpjete,
burr' i lidhur me litarë,
m'u bë copa pall' e larë,
dorëlidhur, gojëlidhur
puna ime më e hidhur!

1918

DËSHPËRIM DHE SHPRESE

Edhe sot e këtë orë,
edhe sot ajo stuhi,
ajo flamë-madhe dorë
do na bëjë tym e hi!

Komb i varfër, komb' i gjorë
si një zok i pafolë,
një pullumb i bardhë borë,
ngeli keq në një rrëké!

Që nga Korça gjër te Shkodra
fat' i vëndit errësirë,
nëpër fusha, nëpër kodra
fryn e çfryn një egërsirë.

Komb' i varfër, komb' i mjerë,
i pamëm' e i pa-atë,
shpresa jote këtë herë
si një flet' në deg' të thatë!

Komb i varfër, komb i mjerë,
derëzi e punëzi,
edhe sot si kurdoherë,
një njeri i panjeri!

Jo, se, ja dhe hëna mbrëmë,
dukej kredhur në një rrobë,
edhe nxinte si një mëmë
që ka mbetur qyqe korbë!

Mirpo sonte bukuri,
buz' e saja burim gazi,
dhe nga gjiri saja zbrazi
vargje vargje drit' flori!

Nuk e di se qysh dhe si,
nuk e di se qysh nga se,
po nashti një shpres' e ré,
shtin e shkrep në sy të mi.

Do na zhduket errësira,
do të zhduket ajo dorë,
nesër vjen me shum' të mira
shkaba jonë dykrenorë.

Nënë hijen e asaj
paravera është përhera,
që nga fundi gjer në maj'
rreth e rrotull ylyvera.

An' e mbanë bukuri,
komb i lirë, tok' e lirë,
shqipëtar e Shqipëri,
sa të lumtur, sa të mirë!

1918.